

Mọi quý vị đọc bài viết dßi đây cßa mßt thân hßu SE, vßi câu chuyßn thßt nhßng cũng đáng đßc suy nghĩ.

Tâm sßc cßa mßt cßu nß SV trßng Lußt Sài Gòn: Chị n L a

Chß vài ngày sau khi Sài Gòn mßt là hai ngßi bßn y đßn thăm tôi. Phan hoßt đßng nßi thành, còn Trßn thì tß bßng bißn trß vß. Cß hai tißp thu Hßc Vißn Qußc Gia Hành Chánh, và hß gßp em gái mßt ngßi bßn thân cßa tôi lúc y hißn là Sinh Viên QGHC nên bißt tôi đã di tßn tß Đà Nßng vào Sài Gòn, vì thß hß đã tìm đßn thăm tôi. Bißt tôi vßa sinh cháu trai chß đßc mßi mßy ngày nên hai ngßi khi đßn, đã cßm theo quà tßng là mßt hßp sßa bßt. Tôi bßy giß nhß mßt cái xác không hßn, lßng lßng i tißp hai ngßi khách bßt ngß vßi mßt “chißn tuyßn” đßc phân đßnh rõ rßt trong vô hình gißa chúng tôi, nhßng kß đã tßng mßt thuß là bßn cßa nhau! Tôi chưa chßt nghĩ thßm: “Hai ngßi đßn đß nhìn cho thßt rõ mßt kß thua cußc hôm nay là tôi đßy à!” Nhß ngày khi tôi vßa mßi bßc chân vào trßng Lußt Sài Gòn thì tßt cß bßn hß đßu là nhßng hßc huynh cßa tôi, kß thßp nhßt cũng hßc trên tôi mßt lßp. Có ngßi năm thß ba, và có kß đã cao hßc. Cß cái nhóm Ban Xã Hßi Lußt thuß y đã cùng nhau sinh hoßt thßt là vui vß đß thßng. Nhßng bußi sáng đßn trßng khi trßi còn tß mß nên vào giß đßi lßp đßu tiên là chúng tôi gßp tißn nhau lßi đß mßt ngßi trong nhóm chßy ra bßu đißn mua bánh mì Hßng Lan đem vß rßi cùng nhau ăn sáng, cßi i đùa. Cußc đßi sinh viên cßa chúng tôi đã mß ra êm & theo vßi “con đßng Duy Tân cây dài bóng mát”, rßn rß nhßng tình thân và nhßng gißc mßng đßi xanh ngát. Trong nhóm, tôi thân nhßt vßi hai anh Phan, Trßn, và vßi Lâm. Lâm sau này đã rß bßy, qua Qußc Gia Hành Chánh. Hißn nay Lâm đang sinh sßng & Melbourne, Australia, và hißn đang là “the webmaster” cßa mßt website chßng cßng rßt cß đoan, kißu chßng Cßng gây nßm nßp lo âu cho nhßng bßn bè quan tâm. Khác vßi Lâm mà cußc sßng lúc bßy giß có phßn khó khăn, Phan và Trßn đßu là hai công tß con nhà giàu nhßng đã lao đßu vào nhßng công tác xã hßi

m t cách nh t tình và tri t đ , khi n tôi lúc y vô cùng thán ph c! H không gi ng nh h u h t các sinh viên th i

th ng Sài Gòn thu y, ngày Ch Nh t là ra ng i ng t ng ng Brodard, La Pagode, đ tán h u tán v n

và r a m t v i ph xá đ p đ iu tài t giai nhân, th h ng th thanh bình xa x trong lòng m t đ t n c đang l a

khối chi n tranh.

Hai thanh niên này đã cùng v i dăm ba ng i b n c a h l n mò vào nh ng khu xóm nghèo nàn đ đ y đ c, đ y

vi t ch , và đ y nh ng ph ng pháp gi gìn v sinh căn b n cho các tr em s ng ó. Ôi nh ng trái tim nhân ái

trần đ y lý t ng bao la trong ng ng m c a tôi! Cho đ n m t hôm thì thông cáo dán đ y tr ng Lu t, t cáo

nh ng tên sinh viên C ng S n đã n núp trong Ban Xã H i, trong y có Phan, có Tr n và m t s các tên tu i khác

n a! Tôi ng n ng đ th y r ng thì ra mình non n t quá! Nh ng th t may, ngoài nh ng công tác xã h i đ ph c v

cho sinh viên lúc b y gi nh liên l c v i H p Tác Xã Nguy n Hu đ mua v i giá r v bán cho sinh viên hay

tham gia cùng v i các tr ng b n trong công tác quyên góp giúp đ các đ ng bào b thiên tai bão t thì tôi ch a

h b h lôi cu n xa h n vào nh ng m c đích chính tr riêng t c a h .

Dòng đ i c th đã trôi nhanh, đ y đám b n bè chúng tôi m i ng i l u l c m t h ng! Tôi yên thân vào làm vi c

m t ngân hàng l n. Phan và Tr n sau đó cũng ph i khoác vào ng i b quân ph c. M t hôm Phan tìm đ n thăm

tôi, cho tôi bi t Tr n hi n đang s ng Pleiku, không b đ a đi tác chi n vì đ c m t v quan l n gi i l i làm vi c

văn phòng đ ngày ngày đ n nhà đ y kèm cho các con c a ông ta h c. Còn Phan thì nh núp bóng c u là m t v

Đ i Tá (cũng là cha nuôi anh ta t ngày anh ta m côi c b l n m) nên cũng đ c t m yên thân. B ng đi m t

đ o, b ng m t hôm Phan l i đ n tìm tôi đ cho tôi bi t r ng Tr n đã tr n vào b ng! Phan nói: “Anh cũng mu n

đ c nh Tr n nh ng anh không th , vì anh không th nào gây liên l y đ n c u c a anh!” R i Phan l i tr m ngâm

bày t thêm: “Anh b t l c và hèn quá ph i không vì c ph i cúi đ u nh y nh a s ng trong m t xã h i quá th i tha

và b t công!” Tôi kh ng đ nh l p tr ng c a mình: “Em thì l a ch n T Do nên không th c m c gì khác h n n a

h t! Xã h i này th i tha và b t công nh ng chúng ta cũng v n còn có th xu ng đ ng đ ch ng đ i kia mà!” Tôi

ch bày t ng n y, còn đ i v i l a ch n c a h , tôi không có ý ki n. Vì h đ u là nh ng thanh niên trí th c và có lý

t ng nên tôi không ngu đ i m t thì gi đ thuy t ph c h . Theo tôi thì t t c m i ng i hoàn toàn t do trong

chị n L a cäa mình đä đi con đäng mà mình muän đi.

Hôm äy, sau ngày näc mät nhà tan 30 tháng 4 chị mäy hôm, hai vä häc huynh này đän thăm tôi đäng m cho tôi

biät räng tôi đã là kä thua cuäc trong chị n L a năm xäa cäa tôi, hay nói rõ ràng và chính xác hän, là kä chiän bäi

(?!). Con đäng tôi đã chị n L a và đã đi, tôi sä vän mãi mãi đi, không bao giờ rä läi hoäc đäi chiäu đâu, các anh ä!

Gäp läi các anh chị đä tôi càng khäng đänh hän là mãi mãi chúng ta không bao giờ có thä đäng cùng

chung mät chiän tuyän! Không bao giờ !

Gia đình tôi thuäc hàng ngũ “đäi ngäy” vì đã có đän bän đäng nam nhi chí väc khăn gói cùng lên đäng mät

lät vào träi täp trung cäi täo: Hai ông anh ruät, mät ông anh hä mà ba má tôi đã nuôi näng tä thuänh, và phụ

quän cäa tôi. ä nhà thì ông em út còn häc läp 11 cäa chúng tôi läi näi loän theo đám bän bè đi dän truyän đän

“chäng cách mäng” đä räi cuäi cùng cũng theo chân các anh cäa mình vào näm đäm räp trong nhà tù!

2

Thêm mät năm trôi qua, niäm hy väng vào mät sä lät đä và đäi thay đän tänh nhäng säc mänh vän näng häi ngoäi

đã mäi mòn đän, nhäng đôi mät cäa đäi đã sänh nhäng ngäi dân miän Nam chúng tôi thì mäi lúc đã mät sáng hän

đä không còn mät äo täng nào vä thiên đäng Cäng Sän näa. Ngay đän cänh nhäng cây cät đèn vô tri trên đät

näc chúng tôi cũng äc muän đäc räi bä quê häng, vät biên tìm tä do, không phäi có ngäi đã nói nhä thä

hay sao!

Mät hôm, bäng đäng tôi tình cä gäp läi Phan. Tôi đã không thängän đäc mình, buät miäng häi anh: “Cho đän

hôm nay, anh vän còn thäy räng con đäng anh đã läa chị n là lý täng hay sao?” Phan thành thät trä läi: “Lý

täng vì anh täng räng có lý!” Lòng tôi đã chùng xuäng trong mät näi cäm thäng thay vì thù ghét bäi câu trä läi

quäa buän bã, chua chät, và räi chị nghe täi nghiäp cho mät ngäi đã mät thuä nào trái tim mang đäy nhäng mäng

täng tät đäp. Anh ta chị n läm con đäng đä đi, nhäng mäng tuäng cäa anh ta không sai trái. Công bäng đä nói,

cái xã häi mà träc đây chúng tôi đã säng quä thät cũng chị phäi là mät xã häi hoàn häo gì. Xã häi äy cũng đäy

đäy nhäng bät công hiäp đäp, nhäng cänh con ông cháu cha bät tài vô täng ăn trên ngäi träc, nhäng mua quan

bán täc, nhäng läi đäng chị quyän đän làm công phän lòng ngäi! Phan mä äc mät chị đä công bäng hän,

tät đäp hän cho tät cä mäi ngäi dân, và điäu này tôi có thä hiäu đäc. Nhäng täi sao Phan läi nghĩ räng mät chị

đ& đ&c tài s&t máu nh& ch& đ& C&ng S&n có th& giúp th&c hi&n gi&c m&ng này cho dân t&c thì qu& th&t tôi không

cách nào hi&u đ&c, không cách nào!

Nh&ng ngày cu&i còn ở Sài Gòn, tôi bi&t đ&c r&ng c& cái đám sinh viên Lu&t thiên t& y đang đ&c đào t&o l&i

trong l&p pháp lý C&ng S&n đ& tr& thành nh&ng viên ch&c hành chánh hay pháp lu&t th&c th& c&a ch& đ& vì đã b&t

đ&u b&c qua giai đ&nh mà đ&ng C&ng S&n Vi&t Nam ph&i s& đ&ng đ&n nh&ng ng& i trí th&c trong gu&ng máy

c&a h& khi h& b&t bu&c ph&i m& r&ng cánh c&a ngo&i th&ng đ& b&c ra kh&i s& nghèo đói và l&c h&u.

T& tr&i t& n&n Pulau Bidong, 3 m& con tôi đã đ&c Canada ti&p nh&n cho đ&nh c&, và hè năm 1999 tôi đã theo con

gái tôi v& Vi&t Nam đ& giúp cháu làm cái “tour package” c&a hãng “Premiere Tours” mà Vi&t Nam là m&t trong

nh&ng đ&a đi&m du l&ch c&a “tour” này. B&n tôi là Hoàng c& kh&ng kh&ng b&t tôi ph&i đ&n g&p đám b&n cũ & tr&ng

Lu&t ngày x&a: “Ch& ph&i đ&n thăm h& v&i H. r&i m&i bi&t! Các anh &y v&n quý ch& l&m mà, đ& H. phone cho h&.” S&

g&p g& thăm vi&ng này đ&u do m&t bàn tay s&p đ&t c&a b&n tôi, và hai m& con tôi ch& vi&c theo đuôi nàng mà thôi.

Theo m&nh l&nh c&a Hoàng, chi&c taxi đ&ng l&i tr&c m&t ngôi bi&t th& kín c&ng cao t&ng đ& cho 3 ng& i chúng

tôi b&c c xu&ng. Cái c&ng s&t cao ngh&u đ&n tôi không th& nào v&i tay qua đ&c. Hoàng b&m chuông, và có gia

nhân ra m& c&a. Tr&n và m&y ng& i b&n n&a nghe ti&ng chuông, cũng đang t& trong ngôi bi&t th& to l&n, t& i c& i

b&c v& phía chúng tôi. Cánh c&ng ngôi bi&t th& v&a đ&c m& ra là con gái tôi đã th&ng th&t: “Eo ôi, nhà b&n c&a

m& sao mà nguy nga và đ&p kinh kh&ng th& này!” &y là cháu đang s&ng ở Canada và đã đ&c trông th&y bao

hi&u là nhà c&a to l&n đ&p đ& n&i đây r&i! Tr&c khi đ&n đ&c ngôi nhà l&n, chúng tôi ph&i đi qua m&t khu v&n

mênh mông có h& nuôi cá s&u, h& sen, h& súng, và các lo&i cây ki&ng đ&c c&t xén t& m& thành hình chim công,

chim ph&ng, cò, voi, th&, ng&a, vv....và vv..... Gi&a khu v&n là ngôi nhà ngh& mát hình bát giác v&i r&t nhi&u

nh&ng hòn non b& quanh đó.

Quan sát t& m& khu v&n này m&t vòng, tôi h&i Tr&n li&n: “Anh làm sao có th& t& tay chăm sóc m&y con cá s&u và

c&t t&a các cây ki&ng này ch&?” Tr&n c& i: “Ph&i thuê ng& i chăm sóc ch&!” Tôi nói: “Ch&c t&n ti&n b&n l&m!” Tr&n

tr& l&i t&nh b&: “M&i tháng kho&ng 1 cây vàng mà thôi!” “Ch& m&t cây vàng thôi!”, trái tim tôi b&ng đ&ng nhói th&t

l&i! Tôi nh& đ&n bác xích-lô mà ngày m&i v&, hai m& con tôi đã g&p & ch& Bà Chi&u, và t& đó sáng s&m tinh m&

nào bác ta cũng đän đäu xe ngay träc cäng nhä chúng tôi đang täm . Chuyän trò häi hän bác thì chúng tôi đäc

biät mäi ngày näu may män, bác có thä kiäm đäc khoäng 1, 2 đô la Mä đäi gäo cho gia đình. Có ngày không

kiäm đäc mät mäi nào hät, bác phäi väc xe vä không, vì bây giä các con đäng mà xe xích-lô có thä chäy đäc

bä giäi hän läm nên ít du khách muän đi xích-lô. Xích-lô chäy chäm, läi phäi chäy lòng vòng trong träi näng nhä

thieu nhä đät và trong cä bäi bäm ô nhiäm cäa thành phä Sài Gòn, vì thä khó mäi mäc đäc du khách! Mä con

chúng tôi vì lòng “không nä” nên tä đó mäi ngày đäu phäi ngäi xích-lô cäa bác đä giúp, khiän mäi buäi täi khi vä

đän nhä và lau mät thì chiäc khăn mät cäa cä hai đäu đen nhä lä nghä bäi khói xe Sài Gòn, còn da đä thì näc da

träng träo ngày mäi vä đä trä thành làn da räm näng màu bánh mät! Vô vàn cänh nghèo đói rät đäi thäng tâm

näa đäc gäp ä ngay trong lòng thành phä Sài Gòn läng läy mà tôi không thä nào kä xiät!

Bäc vào bên trong nhä, sä sang träng cäa giai cäp “quý täc mäi” này còn đäc trông thäy rõ ràng hän väi vô

sä đäg và các đä vät quý giá đäc chäng bày khäp mäi näi. Bät đäu cuäc trò chuyän là tôi đã không ngăn đäc

tôi phäi mä miäng nói liän täc thì: “Nghe mäy bác xích-lô than thä mà täi quá, mäi ngày läi täc 1 đäng đô-la Mä có

khi cũng không kiäm đäc thì làm sao có thä säng!” Trän trä läi ngay, cäi cät, đäng đäng: “ä, xäo đó, có khi hä

kiäm đäc bän läm!” “Ba xäo? Bän läm là bao nhiêu hä? Có đäc 1 cây vàng nhä con sä mà hàng tháng anh

phäi bä ra đä nuôi cá säu và chăm sóc cây kiäng hay không?”, tôi tä häi thäm trong näi phän nä đän läng bùng tai

óc! Näu kä đäng đäng nói ra läi này chä là mät tên VC tôi không quen không biät thì tôi cũng chäng thäm lý đän đä

3

có cái phän äng giän đä äy vì väi tôi: “Cái lä đó, chúng là nhä thä mà!” Nhäng đây là vä häc huynh mà tôi đã täng

ngäng mä. Vä häc huynh khao khát công bäng xã häi và cäm ăn áo mäc cho dân täc cäa anh ta. Vä häc

huynh đã täng hy sinh nhäng ngày Chúa Nhät ngäi Brodard, Pagode, län läi vào nhäng khu xóm nghèo nàn đä lau

tay, räa mät, đä đäy đäc đäy viät cho nhäng trä em lem luäc rách räi không đä đäu kiän đän träng. Không phäi

là phän nä mà là mät näi đän đau thät väng gän nhä là tuyät väng trong tôi! Mät chä đä tham tàn đän nhä thä nào

mà đã biän đäc ngäi sinh viên quá trong sáng quá lý täng năm xäa trä thành mät kä hoàn toàn không còn

chút nhân tính hiän đang ngäi träc mät tôi đây (???!!)

Bußi tißc chào đón tôi đã đßc bày bißn trong căn nhà nghß mát hình bát giác (gißng nhß lßu ußng rßu ngßm trắng cßa các vß đßi phú gia hay vua chúa Trung Hoa thßi cß xßa) vßi nhßng món ăn đßc bißt và đßt tißn đßc nhà hàng đem tßi. Bßn bè ngày xßa khá đông, trong sß y dĩ nhiên có cß anh Phan. Nhßng cũng có dßm ba ngßi lß mßt vßi tôi mà tôi đoán là nhßng kß đßn đß nhß bß chß nhân lúc đó đang là mßt vß Giám Đßc Công Ty Xußt Nhßp Khu TP HCM. Tôi ngßi vào bàn và chß ăn ußng lßy lß vì không còn mßt chút hßng thú, dißn tißt bßi câu bß đß thßi tha tß mißng ông thßy dßy Anh Văn cßa Trßn khi tß cho rßng ông ta “đi Mß chß đß làm mßt thß ăn mßy Mß mà thôi!” “Bißt mình đi Mß chß đß làm mßt thß ăn mßy mà vßn đi thì đúng là mßt kß sĩ vô lißm sĩ!”, tôi búa lißn mßt búa!

Bußi tißc hßi ngß tß giây phút yßng ngß mùi thußc nß tß vß khách quý đßc cßu ái mßi đßn là tôi, khißn mßi ngßi yên lßng nhß tß. Tôi cũng mong có ngßi đßng dßy ra vß đß đßng dßy theo, nói lßi cảm ßn và giß bißt gia chß cho thßt nhanh.

Cũng trong chuyßn vß Vißt Nam rßt ngßn ngßi này, tôi đã có cß hßi hßn nhßng kß vß thăm quê hßng khác, đßc chßng kißn hoßt cßnh “tham nhßng tißp nßi tham nhßng!” Hoàng không bißt đã vô tình hay cß ý, đßa tôi đßn nhà mßt vß lußt sß tên tußi cßa Sài Gòn ngay sau vß án xß tß hình nhißu tay đßu sß tham nhßng cßa chß đß. Tôi ngßi đó đß nhìn kß ra ngßi vào lß lßt sußt mßt ngày, mßc cß vßi vß “lußt sß trung gian” vß giá cß đß án tß hình sß đßc gißm thành án chung thân, án chung thân thành án 30 năm, vv....và vv...., khi hß chßng án. Tôi ngßi đß nghe hß mßc cß 300, 400, 500 cây vàng nhß chß đang nói đßn 300, 400, 500 cây kßo hay cây tắm thôi mà lßnh gßy! Giai cßp tham nhßng này bß trißt tiêu chß đß nuôi béo bß hßn mßt giai cßp tham nhßng khác mà thôi! Thßt tßi nghißp cho đßi đß sß nhßng ngßi dân lao đßng Vißt Nam lßng thißn, dù qußn qußt đß mß hôi hay cß máu nßa, cũng vßn không thß kißm đß cßm ăn áo mßc!

Đó là k&t qu& s& ch&n l&a c&a các h&c huynh tôi! M&t Phan r&i ch& bi&t th& đ&ng cúi đ&u s&ng cho h&t ki&p v&i s&

ch&n l&a sai l&m c&a mình, dù trong lòng có l&m chua ch&t và ít nhi&u h&i h&n: "Lý t&ng vì t&ng mình có lý!"

Tr&n thì đã hoàn toàn th& trôi l&ng tri và m&ng t&ng c&a anh ta theo v&i cái ch& đ& tham tàn đ& cùng quay kh&t

khao m&t nh&p v&i cái gu&ng máy mà ch&c ch&n r&i m&t ngày cũng s& nghi&n nát anh ta ra thành tro b&i mà thôi!

L&i có m&t k& trần tr& ch&ng ch&i trong ch&n l&a đ& r&i cu&i cùng đã ph&i buông tay ra đi trong t&n cùng c&a tuy&t

v&ng! Vĩnh Th& là m&t phi công A-37 thu&c phi đoàn 524 t&i căn c& không quân Nha Trang. Anh đã th& hu&n

M& và tr& v& n&c tháng 10/1968 v&i quân hàm Trung Úy. Trong m&t phi v& bay hu&n luy&n đêm đ& duy trì kh&

n&ng và tái xác đ&nh hành quân b&ng phi c& A-37 thì không bi&t vì lý do gì, máy bay v&a c&t cánh là b& r&t & cu&i

phi đ&o g&n b& bi&n. Thoát ch&t nh&ng Vĩnh Th& đã b& ph&ng r&t n&ng & đôi tay, khi&n gân & hai tay anh b& rút l&i

và gân các ngón tay cũng rút thành t&t. Vì v&y mà t& đó, v& phi công A-37 này đã không th& ti&p t&c nghi&p bay

đ&c n&a. Nh&ng sau cái tai n&n máy bay A-37 b& r&t ngay t&i b& bi&n, đã n&i lên kh&p m&i n&i & Nha Trang quá

nhi&u nh&ng l&i đ&n đ&i nh& nh&ng huy&n tho&i v& v& phi công này: "Vĩnh Th& là VC n&m vùng. M&i l&n mang

bom đ&n đi hành quân thì Vĩnh Th& th& bom lên quân b&n ho&c mang bom đi th& t&m b&y t&m b& ch& không th&

vào m&c tiêu đ&c phòng hành quân ch& đ&nh, vv....và vv...." V& chuy&n Vĩnh Th& có đích th&c là VC n&m vùng

hay không thì r&i t& chúng ta s& có nh&n đ&nh chính ch&n. Còn v&n đ& c& ý th& bom ngoài m&c tiêu ch& đ&nh thì

m&i g&n đây thôi, qua s& tìm hi&u v&i m&t ng&i quen là m&t c&u Thi&u Tá Phi Công A-37 cũng cùng phi đoàn v&i

Vĩnh Th& ngày x&a, anh NVD hi&n đang đ&nh c& t&i Australia, tôi đ&c bi&t m&t cách kh&ng đ&nh r&ng chuy&n này

tuy&t đ&i không th& nào!

Theo anh NVD cho bi&t thì m&i chi&c khu tr&c c& khi đi hành quân ch& có 1 pilot. Nh&ng không bao gi& hành quân

m&t chi&c đ&n l& mà luôn luôn đi h&p đoàn t&i thi&u là 2 chi&c, th&ng thì 3 chi&c. Lúc &y Vĩnh Th& ch& là m&t "Phi

tu&n viên" ph&i bay theo s& h&ng đ&n c&a "Phi tu&n tr&ng" thì làm sao anh ta có th& tách h&p đoàn đ& đi th&

bom t&m b&y t&m b& đ&c ch& (???) Anh NVD còn nói thêm: "Đ&n m&t h&p đoàn đi hành quân, v& Phi tu&n

tr&ng đ& yên cho ai mu&n làm gì thì làm à? Sau khi hoàn t&t b&t k& m&t phi v& hành quân nào, nhi&m v& c&a Phi

tu&n tr&ng khi v& đáp là ph&i báo cáo rõ ràng cho phòng hành quân : Phi v& l&nh s& m&y? Call

sign là gì? H p

đoàn bao nhiêu chi c? Mang bom đ n lo i gì? To đ m c tiêu ch đ nh là gì và ầu? Bom đ n th t đánh

t a đ nào, cách quân b n bao xa (n u có)...vv...và vv... Tôi là m t Phi tu n tr ng tr c khi Vĩnh Th đ c b

nh m v PĐ 524.”

4

Sau khi anh Vĩnh Th không còn bay n a thì th nh tho ng m i n Ba tôi v Nha Trang ngh ng i đ vi t lách và

so n bài v cho khoá gi ng t i, tôi v n th y anh Th đ n nhà đàm đ o h c h i thêm v i ông. Ba tôi v n khen anh

Vĩnh Th thông minh và là ng i ch u khó đ c sách, khá có ki n th c. Nh ng ông i i c đ u:

“Ti c là h n đang

đ m chìm trong thiên đ ng o t ng b ng pha lê c a h n!”

Nh ng i đ n đ i nào r i cũng ph i ng đ u xu ng theo v i th i gian. V sau tôi không còn s ng Nhatrang n a,

và anh ch em gia đình tôi cũng di chuy n g n nh toàn b vào Sài Gòn v i Ba tôi, vì th mà nh ng vi c đã x y ra

sau này Nhatrang, tôi không còn đ c bi t gì h t.

V n n c đ i đ i, cu c s ng chúng tôi t t b t h n x a. Bây gi ngày ba b a lo c m ăn áo m c đã m t nhồi, còn

đ u thì gi và tâm t đ th c m c đ n chuy n c a ai n a c ch ! Th mà b ng m t hôm, anh Vĩnh Th xu t hi n

tr c c ng nhà Sài Gòn c a chúng tôi, m y u và xanh xao nh là m t bóng ma! B n tôi đ ng “!” lên m t ti ng

th ng th t khi tho t v a trông th y anh cà nh c cà nhót, kh p kh nh b c vào nhà. Ba tôi lúc y đang ng i trong

phòng khách nhìn ra bên ngoài nên trông th y anh Vĩnh Th ngay, và ông cũng ng c nhiên ú không ra i!

“Th a Bác, Bác có nh n ra con không?”, anh chào Ba tôi ngay. “À, Vĩnh Th ph i không?”, Ba tôi cũng m ng r

m. Anh ng i xu ng và b t đ u k , không ch đ i Ba tôi ph i h i han: “Con m quá r i Bác i! Con có t i! Con

quá u mê! Bác i, con chính là ng i c ng quy t tr n th Nha Trang và là m t ng i trong đám tiên phong ra t n

đèo rù rì nghênh đón b n V m vào! Con đáng ch t!” R i anh ti p t c k , nh th Ba tôi là cái h ch a đ anh trút

xu ng n i lòng, mong c u v i nh b t nh ng ray r t và h i h n: “Ban đ u con vào làm vi c cho y Ban Nhân Dân

t nh Khánh Hòa. Nh ng ch 3 tháng sau thôi, th a Bác, là con đã th y đ c b m t th t c a b n C ng S n, và con

quay qua góp ý, r i phê bình, r i ch ng đ i! K t cu c chúng xi ng con vào chu ng c p (phòng giam nh xú, ch đ

giam gi 1 ph m nhân). Con ch đ c phép cho ra kh i chu ng c p vào nh ng gi gi c th m v n mà thôi. Thay vì

ph i “ph n t nh” thì con i gi n đ ch i b i ti p t c nên i b cùm, r i b kéo lê kéo t h t

nhà tù biệt giam này

đến nhà tù biệt giam khác, không mất phút nghỉ ngơi! Cuộc cùng, hai cái giò bị xiết ng c a con đã lúc nhúc giò bị ,

c h s p p h i c t b . Sau đó, con còn bị mất cú tai bị n m ch máu não t t ng đã đi theo ông bà, vì vậy chúng nó

m i quy t đ nh th con ra vì con đã là ng i tàn ph r i!”

Trong l n g p g này, Ba tôi ch l ng tai nghe anh Vĩnh Th nói ch không h phê phán hay góp ý, vì ông còn r t

nghi ng i dè d t. Ai là thù, ai là b n c a ta, th t khó mà có th quy t đoán v i vàng trong không gian và th i gian

này! “Bác , con cho r ng mu n ch ng C ng S n thì chúng ta ph i ngay trong lòng C ng S n, vì C ng S n nhìn

t xa xa thì r c r nh m t con k lân, dũng mãnh nh m t con s t . Hay nói cho có v n có đi u, ch đ C ng

S n nhìn xa thì đ p đ , nhìn g n thì ch là con chó gh !” Tôi nh mãi l i ví von cay đ ng này c a anh Vĩnh

Th .

Qu th t, anh Th đã là ng i hoàn toàn tàn ph khi đ c th v ! Áp huy t c a anh cao đ n đ i chúng tôi ai n y

đ u lo s anh có th ra đi b t c phút giây nào, và c th anh suy nh c g n nh toàn di n!

Anh s ng n ng t a

ng i em trai còn đ c thân m t ngôi nhà nh trên con đ ng B c H i, g n C Xá Sĩ Quan Chí Hòa ngày x a.

M tôi nghe ai bày v th c ăn hay món u ng gì có th giúp h áp huy t thì bà đ u chính tay làm l y r i b t chúng

tôi đem đ n cho anh, c mong anh có th kéo dài m ng s ng. Nh ng r i anh cũng ph i ra đi!

Tôi nh n đ c tin

anh Vĩnh Th qua đ i khi tôi đã đ nh c Canada. Giây phút nghe tin, tôi đ ng l ng yên khung c a s nhìn lên

b u tr i xanh bi c đang trôi nhanh nh ng đám mây tr ng ng n nh tuy t tr ng, c u nguy n cho linh h n anh đ c

an ngh trên đó, không còn ph i trần tr ch ng ch i kh s v i nh ng c m và l a ch n quá hoang đ ng c a

anh n a!

Dù l a ch n c a anh đã quá sai l m và hoang đ ng, nh ng tôi th t s ng ng m gi c m c a anh cùng v i ý

chí c ng quy t, đ t khoát không ph n b i l i nh ng đi u t t đ p mà anh đã ôm p. So v i bi t bao nhiêu ng i

mà l a ch n ch là “làm k đ ng bên l ”, đ t n c th nh hay suy, m t hay còn, dân tình no m hay l m than, đó

ch ng ph i là chuy n c a h mà ch là chuy n-ph i-lo c a m t thi u s ng i c m quy n mà thôi, thì s ch n l a

v i m t thái đ nh p cu c th t tích c c và kiên c ng c a ng i phi công này x ng đáng đ c s tha th cũng

nh ng ng m c a t t c chúng ta.

Tôi c ao bài h i ký này s đ n đ c t n tay hai v h c huynh Phan và Tr n đ có th kh i

Chị n L a

Tác Giả: Cao Đ&ng Ph&c

Chúa Nhật, 15 Tháng 4 Năm 2012 08:01

d&y l&i đ&c trong trái

tim h& m&t chút gì t&t đ&p còn r&i r&t l&i c&a ngày x&a: M&t chút lòng yêu n&c th&ng dân. M&t chút lý t&ng

tranh đ&u đ& th&c thi công b&ng xã h&i, đ&ng c& kh&i đ&u s& l&a ch&n c&a h&.

Xin cảm &n t&t c& nh&ng “Ch&n L&a” đ&y v& tha và t&t đ&p, nh&ng “Ch&n L&a” đã vun đ&p và tô đ&m hoàn h&o l&ch

s& dân t&c tôi.

Cao Đ&ng Ph&c

Calgary, Canada